

RÁBAPATONA

Távlati sérülékeny ivóvízbázis

Vízbázis sorszama : 13.2.1

Vízbázis típusa : partiszűrészű víz

Védendő víztermelés: 7000 m³/nap

A vízrendszer dokumentációt készítette:

VIZITERV Consult Kft.

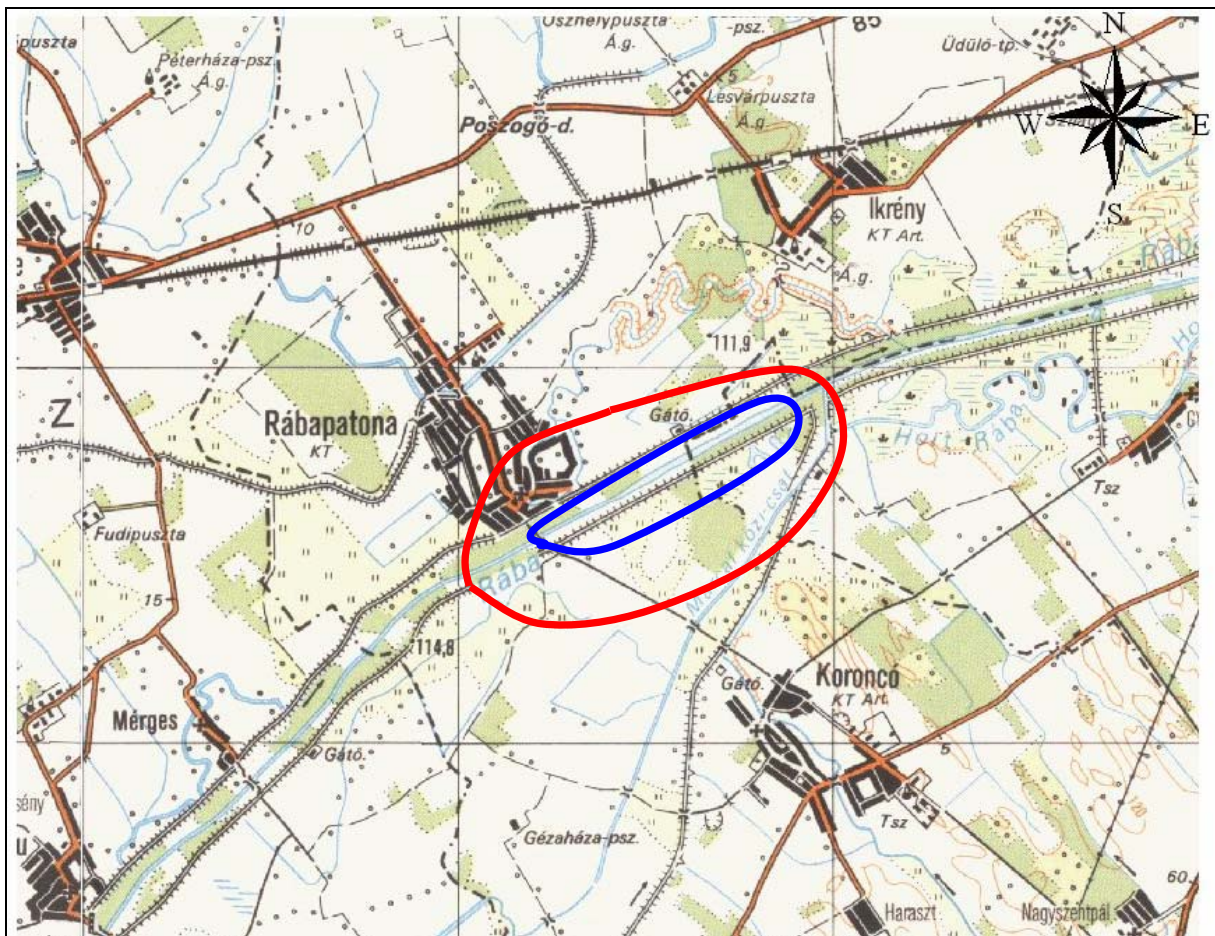
2005.

Az összefoglalót készítette:

Észak-Dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság

2006.

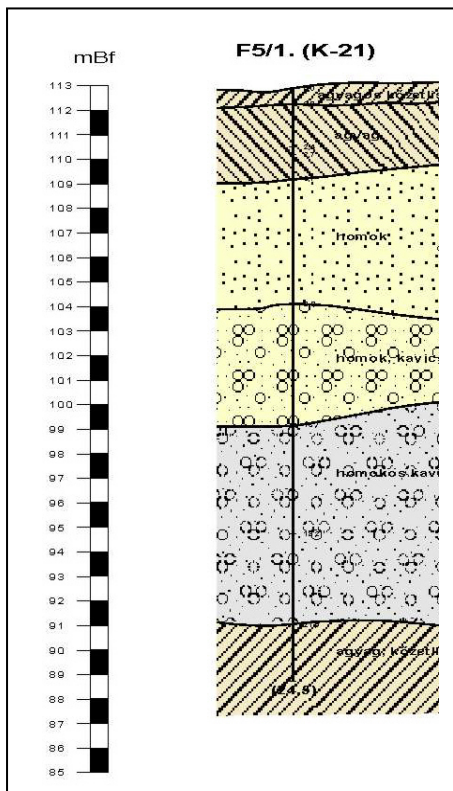
RÁBAPATONA TÁVLATI IVÓVÍZBÁZIS HIDROGEOLOGIAI „A” ÉS „B” VÉDŐTERÜLETE

— „A” védőterület határa

— „B” védőterület határa

Jellemző földtani szelvény

VÍZFÖLDTANI JELLEMZÉS

Távlati vízbeszerzés szempontjából egyrészt a Rába teraszüledékei, másrészt a felső-pannon homokszintjei vehetők számításba.

A Rába jobb partján (a tervezett kútsor nyomvonalán) lemélyített diagnosztikai fúrások 2-6 m vastagságú agyagos, iszapos, finom homokos fedőréteget tártak fel. Ezt követik a **parti szűrésű vízbeszerzésre alkalmas** 13-18 m vastagságú homokos kavics, kavicsos homok rétegek, amelyeket egy 5-8 m vastagságú iszapos, agyagos, aleuritós feké zár le.

Az előzetesen feltételezett 25-60 m közötti negyedidőszaki víztartó rétegeket jelölték meg, mint rétegvíz beszerzésére alkalmas képződményeket, azonban a kutatás olyan vékony vastagságúnak és kedvezőtlen kifejlődésűnek találta ezen rétegsoprotot, hogy a jelentés **elvetette, mint potenciális vízadót.**

A DIAGNOSZTIKAI PROGRAM KERETÉBEN ÉPÍTETT LÉTESÍTMÉNYEK

1. A Rábapatonai Vízbázis diagnosztikája részeként **2 db próbatermelő kút** lett kialakítva.
2. A diagnosztikai fázis során **10 db** (F2, F3, F4, F5, F6 jelű) **figyelőkútpár** létesült.
3. További megfigyelési lehetőségként **8 db** (SZF1, SZF2, SZF3 jelű) **szennyezőforrás-feltáró** kút valósult meg.
4. A vízföldtani értékeléshez **9 db piezométer** került elhelyezésre.

VÍZMINŐSÉG

A megépült vízszintfigyelő és szennyezőforrás-feltáró kutak vizeinek vizsgálata alapján elmondható, hogy:

- A vas- és mangánion koncentráció szinte mindenütt jelentősen meghaladja az előírt határértékeket. Ez jellemző az összes Rába-menti vízkivételre is.
- Az ammóniumion koncentráció az esetek 30 %-ában, nem jelentős mértékben, de átlépte a határértékét.
- A próbatermelő kutak vizének arzén-tartalma minden vizsgálati alkalommal a kimutatási határ alatti volt.

A többi 39 db vizsgálati komponens, illetve a peszticidek és alkálilbenzolok valamennyi mért értéke határértéken belüli volt.

Megállapítható, hogy felszíni eredetű szennyeződésre utaló jelek nincsenek, azonban a viszonylag vékony (2-6 m) vastag fedőréteg potenciális veszélyforrás lehet egy koncentrált szennyeződés esetén.

A magas vas- és mangántartalom miatt a további, ivóvízként történő felhasználás csak vízkezeléssel lesz biztonságosan megoldható.

A VÍZBÁZIS BIZTONSÁGBA-HELYEZÉSI ÉS BIZTONSÁGBAN-TARTÁSI TERVE

A 123/1997. (VII.18.) Korm. rendelet előírásainak megfelelően, az elvégzett diagnosztikai munkák eredményeként sor került a hidrogeológiai „A” és „B” védőövezetek méretezésére, ennek alapján a védőövezetek hatóságilag kijelölhetők.

Az egyes védőövezetekre vonatkozóan a 123/1997. (VII.18.) Korm. rendelet 5. sz. mellékletében közreadott korlátozások kötelező érvényűek.

A biztonságba helyezésre vonatkozó előírások:

- A hidrogeológiai „A” és „B” zónák nagyrészt mezőgazdasági művelésű területekre esnek. A gazdálkodóknak a művelés során műtrágyák helyett előnyben kell részesíteniük a szerves trágyázást. Hígtrágya- és trágyalé leürítése tilos, környezetbarát növényvédő szerek használata javasolt. Az „A” zóna területén növényvédő szer légi kijuttatása tilos.
- A hidrogeológiai „B” zónára eső belterületi településrész csatornázatlan ingatlanjain a szikkasztást meg kell tiltani, a szennyvizet zárt tárolókban kell gyűjteni. Szorgalmazni kell a csatornarendszer teljes kiépítését és valamennyi ingatlan rákötését.
- A „B” zónában található ásott vagy fűrt kutak tulajdonosainak ügyelniük kell, hogy a kútba káros, mérgező anyagok ne juthassanak.
- Új kút vagy fűrés telepítését csak kivételes esetben lehet engedélyezni.

A biztonságban tartáshoz szükséges tevékenységek az ÉDUKÖVIZIG részéről :

- Legalább 5 db figyelőkútban rendszeres vízszintszelést kell végezni digitális regisztráló műszerekkel.
- A vízminőség vizsgálatát a figyelőkutakban két évente, a szennyezőforrás-feltáró kutakban évente el kell végezni a vízbázis dokumentációban rögzített metódus szerint.
- Az évenkénti mennyiségi- és minőségi mérések eredményeiről rövid értékelést kell készíteni, ennek birtokában a vízbázis állapotát öt évente újra kell értékelni.